

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Nemzetrontó dogma.

Pécs, 1900. július 23.

Az mindenkinél eleget akar tenni, senkinek sem tesz eleget. Ennek a régi igazságnak a keserves tanulságai kezdenek sulyosodni Széll Kálmánra, akinek sikerült a hatvanhetes alapon álló pártokat egy táborban egyesítenie s ez által olyan féltelmetes arányokkal dicsekedő pártot létrehozni, a mely előtt meg kellene hajolnia minden hatalomnak még akkor is, ha ez az óriási párt nem egy tényleg meglévő törvényt akarja konzerválni, hanem a lehetetleneknek hirdetett magyar nemzeti aspirációk megvalósítására törekednek.

És mégis fölhangzik a panasz abból a táborból, hogy veszélyben a hatvanhetes nagy alkotás; a nagy pártnak nem lesz ereje azt változatlanul fönntartani. Maguk a kormányparti lapok, a melyek nem állnak közvetlen személyes szolgálatában a kormányelnöknek, hangoztatják, hogy Széll Kálmán lábai alatt kezd süppedni a talaj. Mert hát első és fődolog Magyarországon, hogy a kormányelnök az embe-
reket elégitse ki, a haza sorsa csak ezután következik.

Zugolódnak a volt nemzeti pártiak, akik közül, a saját nem éppen tulszerű megítélésük szerint, akár két kabinetre való államférfi is kitelt volna, hogy az új pártkötelékben nem érvényesülhetnek; miniszteri székbe még egyikük sem ülhetett bele, egynek sikerült csak másodrendű

államtitkárságot elnyernie, a főispáni karban várt nagy tisztogatás pedig egyre késik, noha a főispánok tulnyomó része közelebb áll Tiszához és Bánffyhoz, mint Széll Kálmánhoz.

A nagyobb veszedelem azonban a megcsontosodott régi kormányparti részéről fenyegeti Széll Kálmánt, mert ezek féltik tőle azt a párthatalmi rendszert, a mely annyi hatalmi visszaélés s az egész nemzet politikai erkölcsének korrumpálása árán egy párt számára biztosította a hatalom állandó birtokát s a párturalom támogatóinak a hatalom birtokával járó minden kézzelfogható előnyének élvezetét.

Ezért mondja a kormánypart egyik kitartó harcosa, a Politikai Hetiszemle legutóbbi számában, hogy a Széll-kormány meggyengülésének okát elsősorban abban keresi, hogy kormányzatában az erkölcsi motívumokat akarja érvényre juttatni. Mert a liberális-párt országos szupremáciáját — a Pol. Hetiszemle vallomása szerint is — csak azokkal az eszközökkel lehet fönntartani, amelyeket a régi rendszer bocsátott a főispánok rendelkezésére. Hogy ezek az eszközök a bűnös pénzzel való vesztegetés s a hivatalos hatalommal pártcélokra való visszaélés voltak, azt tudja mindenki s bevallja idézett kormányparti forrásunk is, mikor azt mondja, hogy a szabadelvű párt kereteinek erősítése és fejlesztése oly gyakorlati szükséglet követelménye, mely tudvalevőleg nem mindenütt s nem mindenben keresi az etika szabványait.

Mily elérhetetlen eszményi magasságban lebeg e fölött a „szabadelvű” politika fölött néhai jó Machiavelli politikája, a mely nyiltan hirdette a fejedelem abszolút hatalmanak szükséges voltát, míg a magyar „szabadelvű” politika alaptétele: annak a hazugságnak, hogy az a nemzet szabad akaratát képviseli, a kierőszakolása az erkölcsi törvények lábba tiprásával, a jog, törvény és igazságnak pártszempontokból való kiszolgáltatásával, vagy — mint a Pol. Hetiszemle cikkezője magát kifejezi — a közállapotoknak az államsfenntartó liberális párt szempontjából való megítélésével.

Hogy az önző személyi érdekek érvényesülhetése végett kieszelt párthatalmi rendszert némileg szépitgessék, egy óriási hazugságot emeltek dogmává, mely azt mondja, hogy a közösgyes közjogi berendezés által alkotott dualizmus olyan létszükséglete Magyarországnak, a melynek minden más érdek és szempont feltétlenül alárendelendő. Már pedig a dualizmus fönntartását és védelmét nem lehet másra bízni, mint a kipróbált hűségű szabadelvű pártra.

De hát, ki vállalja a magáénak ezt a dogmát manapság? Talán a magyar nemzetnek az a tulnyomó többsége, a melyről a kormánypart országgyűlési tagjai olyan büszkén vallják, hogy ők képviselik? De hát ha ez így lenne, ha a magyar nemzet tulnyomó többsége igazán olyan létszükségletnek tartaná a hatvanhetes

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mária.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: J. J.

— Ajkamon ég még a csókja. Ezt a per-
cet elfeledni nem fogom soha. De soha!

Mikor még nem beszéltek egymással,
már akkor is szerették egymást, Mária és Józsi. Álmodtak minden szépet, boldogítót. De közölni egyik sem mert a másikkal.

Egyszer aztán találkoztak a hegyekben.
Hallgatott mindkettőjük. A csendet csak a csicsérgő madarak zavarták és most mondhatta meg Józsi Máriának, hogy szeretlek.

— Szeretsz?

— Utolsó leheletemig — és egy gondolat
villant át Józsi agyán.

— És ha megtudják — folytató a férfi
— hogy én téged szeretlek, akkor . . . . .
akkor . . . . . — és merőn a szemébe né-
zett annak a leánynak, aki a reggeli harmat-
cseppel mosta hófehér arcát, akinek a szeme
Józsi földi kincse volt, akit imádott Vénusz-
nak nevezett — akkor, édes Máriám, meg fo-
gok halni.

— Miért? — és kérdő tekintetét a leány
Józsira szegte.

— Mert, mert . . . . . mert nekem té-
ged szeretni nem szabad.

— Pedig én szeretlek, Józsi — és Mária
szemei könnyel teltek meg.

— Máriám! — folytató Józsi magasz-
talólag. Hogy szeretsz, azt hiszem, én is
szeretlek téged. Ime ez a kis ezüst szivecske.
Fogadd tőlem emlékül s mire visszajövök, ez
a kis szív tartsa meg emlékemet előtted.
Igaz, soká, nagyon soká lesz, mire visszajövök
te hozzád, de akkor, hogy szeretlek, bekiál-
tom a világba, hogy hadd hallja, hadd tudja
meg minden ember, hogy én téged, téged Má-
riám, igazán szeretlek. Akkor szerelmünknek
gátot nem vethet senki. Én a tied, te az
enyém. Kéz-kézben, ajk-ajkon — és el-
váltak.

— Isten veled, Józsi!

A nap utolsó sugara is bucsut intett a
tájnak, lehúzódott a hegyek mögé, mikor Józsi
Máriától elvált, hogy ne lássa azoknak az
azurkék színű szemeknek hulló könnyeit. És
másnap Józsi elvált a helytől, melyet tudja
Isten, láthat e még valaha.

Te kegyetlen sors, ki tudod a szívet se-
bezni, de a gyönyör nyújtásában oly fukar
vagy; haragszom reád.

Multak a napok, hetek, évek és Mária,
az egykor vig leányka, mindig szomorubb lön.
Arcának rózsái hamvadozó félben voltak, bár
a reggeli harmat aranyos cseppje hivatogatólag
integebott felé.

Mi volt neki a harmatcsepp, mi a ma-
dárccsicsérgés? Nem volt semmije, nem senkije.
Volt neki egy ezüst kis szivecskéje, mit Józsi-
tól kapott és arra is ha ránézett, csak sirt,
zokogott. Tavaszkor kérdezgette az érkező fecs-
kéket, nem hoznak-e tőle hirt, őszszel a
távozó gólyától izenetet küldött „neki”, hogy
siessen, ne késsen, hisz oly régóta várja
Mária.

Ilyenkor kezébe vette azt a kis szívet
és annak mesélt, annak sirt.

— Te, te kis szívem — és kebléhez
szorítá — te vagy tanuja Józsi iránti hű sze-
relmemnek. Te adsz még vigaszt, te nyújtasz
még örömet, te hű kis társa fájdalmanak,
bánatomnak. Te, óh te, az ő emléke, te fogsz
engem elkísérni mindenüvé, igen, a sirba is.

* * *

Ujra jött a tavasz, újra a régi pár és
Mária esdve nézett a csicsérgő kis fecskema-
darakra. Várta a boldogító hirt. De a korai
öröm szülötte a bánat. A bánat, mely Máriát
végekép a kétségbeesésig vitte. Ott aztán az

dualizmust, akkor ostobaság lenne — főleg kormányparti politikustól — azt mondani, hogy a liberális-párt országos szupremáciáját a főispánok csak azokkal az eszközökkel tarthatják fenn, a melyeket a régi rendszer bocsájtott rendelkezésükre, s a melyek nem mindig és nem mindenben felelnek meg az etika szabványainak.

Az olyan párt, a mely uralmát csak ilyen eszközökkel, a nemzeti akaratnak hivatalos erőszakkal, politikai üldözéssel s jogtalan kedvezéssel, vesztegetéssel és fenyegetéssel való meghamisítása mellett képes fenntartani, eljátszotta jogát ahhoz, hogy a nemzet nevében s a nemzet számára dogmákat állítson föl. Mert az a párt, a mely existenciáját félti a jog, törvény és igazság pártatlan uralmától s nem meri azt a dogmát a nemzeti akaratnak teljesen szabad megnyilatkozására s az etika szabványaiak mindenben megfelelő ítélőtére bízni, hazudik, mikor azt mondja, hogy „a magyar nemzet kiváló sulyt helyez arra, hogy továbbra is biztosítsák az ország kormányzása a szabadelvű-pártnak.”

Nem a dualizmus az igazi dogmája tehát a szabadelvű-pártnak; ezt csak szemfényvesztés okából eszelték ki, hogy leplezze a valódi dogmát: a korlátlan, mindenek fölött való párturalmat s a hatalom gyümölcseinek háborítlan élvezetét. Ez azonban nem a nemzet politikai dogmája, hanem utilitárius dogmája egy önző érdekcsoportnak, a mely a nemzet jogait, hatalmát bitorolja s az államférfiúi nagyságot — a Pol. Hetiszemle cikkezése szerint — nem az erkölcsi törvényeknek a politika mezején való érvényre juttatásában, hanem abban találja, hogy nem válogatós az eszközök alkalmazásában.

Valóban nagyon mélyre kellett sülyednie már ennek a nemzetnek az erkölcssteleniség posványában, hogy ilyesmit büntetlenül lehessen a szeme közé vágni. Egészséges nép már régen szétrobbantotta volna azt a zsákmányra éhes szövetkezetet, a melyet nálunk államfenntartó pártnak csufolnak a fazék körül tülekedők.

Örvény szélén — a kegyetlen — ledobta és magára hagyta. Beteg, nagy beteg lett Mária.

Mult a tavasz s jött helyébe a nyár. Az a fecsképár egymást kergetve, olykor a beteg ablakához csapkodták apró szárnyaikat és ilyenkor felriadt Mária, szemeit szobája ajtajára szegezve. Hasztalan volt az anya ápolgatása, hasztalan vigasztaló szava. Mária nem gyógyult fel soha többé. Egy reggelen aztán olyan vidám lett a beteg. Az édes anyja örömeiben sirt s ha nem hallotta leánya, ajkai hálaimákat küldtek az égiekhez.

És mily változáson ment át a beteg a nap nyugtáig?

— Édes anyám! — szólt remegő hangon este Mária anyjához — én az előbb olyan szépet álmodtam. Óh szerettem volna, ha örökké tart — és egy nehéz sóhaj szállt el kebléről.

— Meglásd, édes anyám, én már nem fogok sokáig élni. Óráim megívannak számlálva. Nyissátok ki az ablakot, olyan jót fog nekem tenni az éjji levegő.

Mária anyja kinyitotta az ablak mindkét szárnyát és ekkor a hold aranyos sugara behatolt a szobába, Mária homlokára. Megvilágította azt a kis hajhullamban nyugodtan fekvő homlokot, melyen már a közelgő halál gyönyöző verejték alakjában ütött tanyát.

Reszkető kezével a homlokát törülgetve

Pécsi hadapródok Mohácson.

— A honvédhadapródiskola kirándulása. —

Mohács, 1900. július 23.

A pécsi hadapródiskola 170 növendéke tegnapielőtt, szombaton, a reggeli vonaton Mohácsra utazott Sorsich Béla őrnagy, Csicsery Zsigmond, Pantics Sándor, Ambrus János századosok, Kozáry Gyula hittanár, Szilágyi István ezredorvos, Löchey Kálnán, Ciszterer, Mildschütz főhadnagyok vezénylete mellett.

A vonaton Szinkovich Károly főszolgabíró lelkes üdvözlétére Sorsich Béla őrnagy válaszként biztositva a megjelenteket, hogy örök emlékeket hagyand lelkükben a kirándulás emléke.

A vasutól katonás menetben a kálvária kápolnához mentek, a hol Keserics Ferenc, esperes-plébános csendes misét mondott s utána a régi iratok alapján magyarázta meg a két csataképet, a melynek egyike a mohácsi vészt ábrázolja tulságos tönörítésben a festő képzelete szerint, a másik pedig a török kiűzetését a tulhalmozás nagyobb kerülésével. E képen láthatók a régi alapítási iratok szerint Szavojai Eugen, Pálffy és Eszterhási vezérek a győzelmes seregek élén, maguk előtt űzve a futó törököt. Szent mise után lejjebb délnek indultak a sikon, hogy a csata-teret láthassák maguk körül.

Féltizenegy órakor villasreggeli volt a hajóállomáson, hol a fiatal hadiak farkas-étvágygyal estek neki az enni-inni valóak s azután vidám zajjal járták be az »ágencia« környékét.

Dél felé bevezett a kikötőbe Mohács város büszke csavargózóse, zászlósan és látható ünnepi hangulatban, oldalán egy hatalmas komppal, a hadapródiskola kürtőse pedig hangos »sorakozót« fujt, mire glédába állt az ifjú sereg és azután bevonult a reája várakozó vízi alkotmányra. A tiszték hölgyeikkel s a megjelent mohácsi urak szintén hölgyeikkel a hajó fedélzetére szálltak s most megindult az expedició föl a csörgedező Csele partjára, a hol emlékoszlop hirdeti, hogy: »itt vergőde Lajos, rettentősorsu királyunk.« A haza jövőndő védelmezői itt megtekintették II. Lajos király emléksobrát, mely a város birájának figyelméből fehér és nemzetiszínű szalagokkal volt feldiszitve, majd elmerengtek a Csele vizének bánatos árja fölött s miután kegyeleti kötelességüknek eleget tettek, a keresztimalom árnyas ligetében a város vendégei voltak egy kis frissítőre.

A társaság letelepedett a terített fehér asztalok köré és Toldy Ignác városbíró olyan

egyszerre hangos zokogásban tört elő, a rég titkolt szerelem okozta fájdalom.

— Hagyjatok magamra, hagyjatok őt hozzám jönni — és arca a felismerhetetlenségig eltorzult. Az anya is ott sirt a leánya ágya mellett.

Egyszerre valami hangra, mely mintha a föld mélyéből jött volna, figyelmes lett Mária. Az az eltorzult arc, mintha a Dicsőség fénye ragyogta volna körül, olyan szép volt most. Ajkain nehéz mosoly vonult végig és hallgatta a dalt tovább:

Felednélek, de nem tudlak
Tégedet elfeledni;
Fájó szívem te utánad,
Meglásd, meg fog repedni.

S ha megrepedt sajtó szívem;
Lehull éjem csillaga.
Csillag nélkül s te nélkülöd
Oly sötét az éjszaka . . . .

— Édes anyám — sikoltott fel Mária — mondja, hogy ezt hallom, óh csak ezt a régi dalt. Mondja meg »néki«, hogy a siron túl is csak ezt a kedves d . . . a . . . l . . . t — és az ajkon a dal elnémült örökre.

fiatalos hévvel szolgálta ki a 170 nyalka katonagyereket, mintha maga is még javában katonasorban volna.

A zöldben mindeneknek jó kedve támadt s azt hisszük, senki sem volt, a ki nagy örömmel hallotta volna az indulást jelző hadiharsona hangját. Utközben, egészen le a Duna és Csele torkolatáig, a katona-menyecskék kommandószóra meneteltek, olyan jó kedvük volt. A Duna partján a társaság egy része csónakokba szállt s azokon tért vissza, míg a társaság másik része hű maradt a hajóhoz és ezen vitorlázott Mohácsra.

A felsődunai fürdő férfi és női uszodáját a pécsi hadiak elfoglalták s azután tértek csak a »kör«-be ebédre, mely 3 óra felé kezdődött.

Az iparosok olvasókörenek árnyas fái alatt kitűnő halpaprikással kezdődő ebéd alatt mindinkább emelkedett a hangulat s hazafias, szellemes tósztokban tört ki a lelkesedés. Elsőnek szót Sorsich Béla őrnagy, megköszönve a lelkes fogadtatást és éltetve a hatóságokat, valamint az O. vasókört. Szinkovich Károly főszolgabíró poharat emelt a parancsnokra és tisztikarra; Keserics Ferenc, esperesplébános »A haza minden előtt« mottóval kezdé hazafias, remek gyújtó beszédét az ifjúságra, melyet Fűke II. éves növendék köszönt meg, éltetve a lelkes esperest; Ciszterer Mihály főhadnagy köszönté től a jelenlevő nőket, Szilágyi István, Sávoly János és Pohl századosok nejeit, kik nem riadva vissza a fáradságtól, térjeiket elkisérték a kirándulásra; Kozáry Gyula hittanár éltette ékesen a nőket s különösen Mohács nőit.

Ebéd után dalra gyujtott az ifjúság, az intézeti zenekar tagjai kiszedték a cigány kezéből a hangszereket s önmaguk kísérték társaik jó magyar dalait.

Majd pedig, midőn délután öt-hat óra közt mohácsi hölgyek is megjelentek a Kör kertjében és megtörtént a bemutatkozás: táncra perdült az ifjúság és járta a legvigább hangulatban mindaddig, míg a hadapródiskola kürtőse félnyelkor ismét a »sorakozót« fujt. Nemsokára aztin a növendékek szép rendben a vasutállomásra vonultak és szívélyes bucsut mondva távoztak s az esti vonattal értek haza Pécsre.

Festőművész az asztalosműhelyben.

Bar.-Sellye, július 22.

Mintha a festészet muzsája előszeretettel keresné fel a magyar asztalosok egyszerű műhelyeit. A színekkel való alkotás ösztöne nem ritkán művészi inspirációvá finomul ezeknek az egyszerű embereknek a lelkében.

Hiszen a már-már készülöben levő magyar diszitő stíl megalkotói s fejlesztői a magyar szűrszabók s a magyar asztalosok voltak.

Azok a régi tulipántos ládák, rózsás székek s templom-menyezetek, melyek még itt-ott ritkaságképen találhatóak, tanubizonyságai állításomnak.

Ezt a régi jó »magyar diszitő stilt« kezdik kiszorítani a »flóderezés« meg a »márványozás.« Hjjaj, de mikor nekünk mindenáron moderneknak kell lennünk!

Meg aztán a mindent eltipró gyári ipar, melynek jelszava: sietni! Az bizony nem igen kedvezett a magyar asztalosok diszitő stíljének. A diszítés pepecselő munka; ahhoz idő kell. Hanem hát az idő drága, sietni kell.

Hej, másképp volt ez még nem is olyan régen. Mikor gazd'uramnak leánya kezdett úgy az eladó leányok sorába fölcseperedni s az apai gondok meg-megszállták gazd'uramat, egyszer csak kapta magát, ellátogatott valamelyik jőnevű majsztramhoz, megrendelte nála — ugy aratás tájban — a tarsangra kellendő retye-rutyát: asztalt, padokat, ládát, nyoszolyát. Meghagyta majsztramnak, hogy:

— El legyen ám látva »röndössen.«

— Az már az én gondom lesz, — nyugtatja meg őt a majsztram.

Es bizony meg is nyugodhatik ebben gazd'uram, mert majsztram ad a becsületre. Meg aztán tudja jól, hogy a lakodalomban maga is ott lesz, s násznagy urammal együtt fog ülni az asztalnél abban a cifra kettős padban. Ne kellessék akkoron pironkodnia, ha szóvá kerül, hogy hol készülődött ez a szép cifra nyoszolya?

Majsztram tehát hozzálát a munkához. Enged magának elegendő időt. Hisz az egész esztendeje biztosítva van ezzel az egy megrendeléssel.

Szomszéd uram, komám uram, meg az egész »alszög« gyereknépe eljár csudájára, hogy micsoda szép mi egyet-más készül a falu tiszléréjénél.

Asztal, pad, nyoszolya, láda, minden készen már, de még ki kell pingálni. Mert hogy azt össze-ábdálni nem nagy sor; fő a pingálás!

Es egymás után születnek azok az eredeti, úde diszitményi alakzatok, amiknek mását nem képes felmutatni sem a mór, sem a reneszansz, sem a szecesszió!

Nem minta után dolgozik majsztram; csak úgy fejből.

A színekké való alkotás ösztöne, mely mondom, művészi inspirációvá finomul, azt üzi, azt hajtja: alkotni, újat teremteni.

Azaz, hogy hajtotta valamikor, még az én gyerekkoromban. Hányszor elnéztem óra számra azt az egyszerű falusi diszitművészt s lesve lestem, hogy kerül ki ecsetje alól a jácint, a tulipánt, a rózsát. Maga a művészi alkotás tökéletessége volt az akkor előttem.

Ma már csak szomorú emlék!

Szomorú emlék azért, mert pusztulni látom a magyar asztalosok műhelyében a magyar diszítő stílt. Szép a munkájuk, izléses is, modern is; de nekem azok a régiek mégis jobban tetszettek.

Hanem az a színekké való alkotás ösztöne nem veszett ki a magyar asztalosok lelkéből ma sem. Csak más irányban nyilvánul. Kitér az ma is és — eget kér.

Kivált mióta Munkácsy Mihály az asztalosműhelyből emelkedett föl a festőművészek fejedelmi trónjára, nem egy fiatal lélek, buzditó példát lát maga előtt benne.

De hát Munkácsynak nagy tehetsége mellett nagy szerencséje is volt. Akadt pártfogója. Ez pedig kevés hivatásos fiatalembernek akad.

Ilyen kétségbevonhatatlanul hivatásos fiatal tehetség az, kire a közfigyelmet akarom felhívni. Van itt a mi helységünkben, *Baranya-Sellyén* egy fiatal asztalossegéd, akiben a művészi hajlam nem csekély képességgel párosult.

Neve: *Schneider Ferenc*. Most körülbelül 20—21 éves. Bámulatos az ügyesség, a mit ez a fiatalember az ecset kezelésében tanusit.

Egész műkiállítást rendezhetne már a saját maga alkotta festményekből. Van azok közt bibliai tárgy s több más festmény. Van több sikerült arckép s néhány életkép. Legsikerültebbek életképei. Egyiken saját magát festette le, amint *az asztalos műhelyben egyik festményén dolgozik*.

Az »öreg legény«, meg a Jancsi inas bámulattól eltelve nézik a munkáját.

Egy másik képe nem csekély bizonyítékát mutatja a még őserőtől duzzadó alkotó képességének.

Képének címe: *„A megvert császár“*. Eredetiség s humor van a képen annyi, a mennyi nincs szecessziós lángelméink tehetetlen vergődéseiben.

Egy csendőrlaktanya udvara látható a képen. Főalakja az a bizonyos megvert császár. Hogy ki és miért verte meg, azt is megmagyarázza a kép. Az egyik oldalon egy csoport megláncolt cigány látható szuronyos csendőr felügyelete mellett. Az egyik vén dádnak be van kötve a feje. Jele annak, hogy bár tulnyomó erővel szemben folyt a közdelem, de nem volt az teljesen dicstelen. S az a vérvő

seb a homlokán, meg az összetörött puska-agy mind a hősi tusáról szólnak.

Arról látszik szólni maga a hő is. A csendőr-örmeister mosolyogva hallgatja az ujabbkori lírázba való részleteket. A sebtében előhívott orvos meg a kötést készül rátenni vérvő homlokára.

Hogy mi volt a »kazus belli«, az is látható. A kép közepén van a cigányok gyékényfődes kocsija. Lent a földön, meg a kocsiderékban jókora rakás zöld kukoricafej látható.

A vitéz magyar bizonyosan kukoricalopáson kapta a garázda népet. Meg akarta őket birságozni. Nem nézte azt, hogy ő csak egymaga áll a tulnyomó erővel szemben. A hadi taktikának e hiánya sodorta ebbe a végzetes tragédiába, melynek a bevert homlok, az összetörött puska-agy s a megtépázott szür mind megannyi tanujelei.

De tragikus vége lett e dolognak a cigányokra is. Hurokra kerültek valamennyien: férfiak, asszonyok most bilincsre verve várja büntetését.

Csupa élet, csupa derű e kép. Ötlet, tréfa egymást váltja rajta. Az a célja, hogy az ősi műtárlatra felküldi Budapestre. Talán akad valami jószívű mecénása.

Én nagyon óhajtanám, hogy akadjon.

Nemcsak művészi hajlama, ami őt az asztalos-mesterség elhagyására kényszeríti. Van egyéb és pedig igen nyomós oka is.

Az erős munkában a ballábában visszértágulás támadt. Ez sokszor hetekig hátráltatja rendes mesterségében. Hát bizony, mikor az ember gyalul, hát meg kell vetni a lábát erősen.

A festőművész ülve is dolgozhatik. Bár érné el óhajtott célját.

Ezennel felhívom rá az áldozatrakész műbarátok figyelmét.

Bodonyi Nándor.

Hírek.

Pécs, 1900. július 23.

Szabad ipar a temetkezés terén.

(Vagy: Van még új a nap alatt!)

1.

A »Kalocsai róm. kath. 2-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 73.891. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

2.

A »Kalocsai róm. kath. 8-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium f. évi 73.892. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

3.

A »Kalocsai róm. kath. 4-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 73.893. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

4.

A »Kalocsai róm. kath. 5-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 73.894. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

5.

A »Kalocsai róm. kath. 6-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 73.895. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

6.

A »Kalocsai róm. kath. 7-dik temetkezési egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 73.896. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátta. »Bpesti Közlöny«, jun. 22-diki szám.

Róma cirkuszának porondján a gladiátorok az imperátor díszpáholya felé fordulva hajdanában ezt kiáltották:

— Caesar, morituri Te salutant! Cézár, köszöntenek a halálba menők!

A régi római világ már régen elmúlt; gladiátorok és imperátorok csontjait széthordta a szél s ma már a népnek nem is cirkuszi játék és kenyér kell, hanem más.

És ugyan mi?

Megfelel rá Kalocsa. Az, hogy halála után tisztességesen eltemessék. Mert ugyan miért másért alakult volna Kalocsán egyszerre hat

temetkezési egyesület, mint ezt a fentebbi apróbetűs mottóból láthatja a nyájas olvasó?!

Olvastam valahol egy vidéki lapban egy ciceróbetűs első cikket. Az volt a címe, hogy: »Közéletünk.« Szólt pedig az ottani temetkezési társulat egy évi működéséről s elejétől végig — elhalálozásokkal foglalkozott.

Ily alapon indult egyszerre — úgy látszik — rohamos fellendülésnek Kalocsa — közléte is. Egyszerre hat új temetkezési egyesület keletkezik egy városban: ez, uramfia! enyhén szólva is: kapitális, kolosszális dolog, hogy ne mondjam — klasszikus.

És soha olyan jóizüt nem nevettem, mint most, mikor ennek a hat új temetkezési egyesületnek az alapszabályai jóváhagyását olvastam a tekintélyes »Budapesti Közlöny« tegnapi számában.

Még jó, hogy már van Kalocsán »első« temetkezési egyesület is, mert akkor talán egyszerre hét ilyen egyesület alapszabályainak jóváhagyását hozta volna a hivatalos lap. Már pedig a hetes szám rossz szám s a kalocsai temetkezési egyesületekre rájuk lehetett volna mondani:

— Heten vannak, mint a gonoszok!

Ezt különben ma is rájuk lehet mondani. Node legalább az »első« temetkezési egyesület már korábban is — volt s így most egyelőre csak hat új temetkezési egyesület keletkezett.

S mondja még valaki, hogy nincs vállalkozási szellem a magyarban.

Ime hiszen Kalocsa, ott a Duna mellett nem valami népes város s mégis az »egy« temetkezési egyesület mellé egyszerre ime »hat« ilyen egyesület keletkezik. Hát csak kell akkor a kalocsai magyarokban valamelyes vállalkozási kedvnek lennie, mert ha nem volna, bizonybizony még az az »egy« temetkezési egyesület is megszűnt volna már eddig.

Ezt a vállalkozási kedvet akár úgy is lehet érteni, hogy Kalocsán az emberek serényen vállalkoznak a meghalásra. Hiszen micsoda passzió is lehet az, mikor tudja az ember, hogy halála után — hét temetkezési egyesület fog veszekedni az eltemetéséért. Még *Homeross* is, a görögök költője is le van főzve a kalocsai emberek által, mert *Homeross* csak a születése okozott versengést a városok között, de bizony a halála nem.

Ha meghal az ember, sietnek eltakarítani a föld színéről s bizony senkinek sincs kedve miatta versengeni.

Kalocsán azonban nem így van ez, ott hét temetkezési egyesület várja a halálozásokat és heten vannak rajta, hogy ők temethessék el, a ki eltávozik ez árnyékvilág kebeléből.

S most már tessék elképzelni azt a konkurrenciát, a mit ez a hét temetkezési egyesület kifejt!

Négylovas gyász kocsinál, teljes konduktálnál ki sem mer kevesebbet ígérni. Az azonban csak az alap s ebből indul ki a versengés, melynek nem birjuk hű képét adni, legfeljebb ha vázlatát, a következőkben:

Az első temetkezési egyesület tagjainak, ha meg méltóztatnak halni, ígér veterán bandát, árvaházi növendékeket és odaigéri a kíséretbe a kiskereskedők általános egyesületét.

A második temetkezési egyesület már hadastany zenekart ígér, továbbá a nagy idők tanuit és negyvennyolcas zászlót. No meg az adóhivatali főnök vezetése alatt az egész m. kir. adóhivatalt.

A harmadik temetkezési egyesület összeveszi a veterán és hadastany zenekart — a gyász kocsit elé és utána — s ezenkívül a polgármesterrel élén az egész városi tisztviselői kart kirukkoltatja.

A negyediknek van cigánybandája és sváb rézkürtösei. Azonkívül egy amerikai nagybácsit is ígér, ki a temetésre direkt Amerikából érkezik.

Az ötödik egyesület megelőlszik ugyan az önkéntes tűzoltók zenekarával, de egy indiai nagyherceget és egy spanyol trónkövetelőt is

kilátásba helyez a temetésre a gyászoló rokonok közé.

A hatodiknak már zenekar nem jutván, 5 az Edison-féle zenefonográfot és egy Rákóczi-korabeli szűz Máriás zászlót, azonkívül a trappista barátok monstre küldöttségét helyezi kilátásba a temetés fényének emelésére.

Végre a hetedik egyet mit tegyen? Ő tetszésére bizza a halottaknak, hogy villamos kocsin, vagy motoros automobilen vitetik-e ki magukat a temetőbe. Sőt kedvezményes vasuti jegyet is ad, melyivel még életükben felutazhatnak Budapestre s ott a villamossal agyongázoltathatják magukat. Holttestüket azután hajón szállíttatja Kalocsára s így életük végén szárazföldi és vízi utat tevének meg, a másvilágon nem jönnek zavarba, ha Charon nem akarja őket ladikján átvinni a Lethe vizén.

Szóval csupa boldogság lesz ezentul meghalni és a régi római gladiátorok helyett mai naptól fogva a nép ezt kiálja:

— Kalocsa, morituri Te salutant! Kalocsa, köszöntenek a halálba menők!

Egy bökkenő azonban van a dologban.

Hátha a hét temetkezési egyeletnek nem akad semmi dolga s akkor, hogy ne kelljen feloszolniok, valami Jáger Mari-féle patrónájuk támad, mint Hódmezővásárhelyen, a hol annak idején — tíz temetkezési egyelet állt fenn? . . .

Ez itt a bökkenő!

Napirend 1900. július 24-én

Naptár: kedd, július 24. — Róm. kath.: Krisztina. — Prot.: Krisztina. — Görög-kelet. (július 11.) Eufémia — Zsidó: Thamusz 27. — Nap két 4 óra 30 perckor; nyugszik 7 óra 41 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 30 perckor; nyugszik délután 3 óra 10 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő várható.

— (A király Dolni-Miholjácson.)

Az eszéki lapok arról értesülnek, hogy gróf Majláth László kamarás, dolni-miholjáci birtokos, új kastélyt épített, mely pazar berendezésével együtt a jövő évben készül el. Az új kastélynak első lakója Ferenc József király lesz, a ki a jövő évben több napra fog Dolni Miholjácra érkezni a nagy zárógyakorlatok alkalmából, a melyekben a 13 (zágrábi), 4 (budapesti), 3. (gráci) és 5. (pozsonyi) hadtestek fognak részt venni. A király ottiléte alatt az ország minden részéből hódoló küldöttségeket fog fogadni.

— (A Szentháromság szobor ügye.) Folyó hó 30-án (hétfőn) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt ülést tart a Szentháromság-szobor renoválása ügyében kiküldött bizottság.

— (Jelentés a vízről.) A tömérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vizek tartók tele vannak; a Tettye forrás vizszolgálati képessége folyó hó 22-én reggel 2800 köbméter.

— (Járványorvosok kerestetnek.) A belügyminiszter felhívja azokat az orvostudorokat és szigorló orvosokat, a kik járvány esetén megfelelő díjazás mellett járványorvosi megbízatást elfogadni hajlandók, jelentkezzenek akár írásban, akár személyesen a belügyminiszteriumban a hivatalos órák alatt (9—2) Raisz Gedeon dr. miniszteri osztálytanácsos közegészségügyi felügyelőnél.

— (A cipész és csizmadia betegségélyző-pénztár) a tegnapi nappal megszűnt. Ugyanis vasárnap délután 3 órakor Reisch János elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tartott a pénztár a városházán, a mikor is egyhangulag elhatározták, hogy a pénztár az ipartestületi betegségélyző pénztárral egyesül. A közgyűlés megbizta az igazgatóságot a felszámolással és a belépés határidejének megállapításával s nyolcesztendei működés után a pénztárt megszűntnek jelentvén ki, Reisch János elnöknek buzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

— (A fürdőkből.) A legújabb fürdővendégekről szóló listák szerint megyénk fürdőhelyén, Harkányon, a fürdővendégek száma eddig 982. A közeli Lipik fürdőben eddig 1318 volt a vendégek száma.

— (A Ferencrendiek új beosztása.) A magyarországi szent Ferencrend tartományainak új beosztása szerint a pécsi rendház a megszűnt s szent Lászlórol elnevezett tartomány kebeléből a kapisztránusok tartományába kebeleztetett be. Ugyanide lettek bekebelezve a siklósi, máriagyűdi és szigetvári rendházak is. A kapisztránusokhoz eddig is tartoztak a mohácsi és dunaföldvári rendházak, kik a marianusoktól átvették még a simontornyai rendházat is. A marianusok e helyett a nagyatádi rendházat kapták és a següsdit, mely a ladislaitákhöz tartozott eddig s most az andocsi rendházzal együtt a marianusoké. A kapisztránusok tartományi főnökévé Tamás Alajos; a marianusok főnökévé Ozorai Izidor választattak meg.

— (Új királyi ügyész.) A pécsi kir. ügyészségnél az ügyészi állás Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes, nyugalomba vonulásával megüresedvén, az igazságügyminiszter áthelyezés útján töltötte azt be. Ugyanis Déván Ottó kir. ügyészt helyezte át Miskolcra az itteni kir. ügyészség vezetőjéül.

— (Telefon-munkálatok.) A pécsi telefon államosításával az összes telefonhálózatokat ujjakkal cserélték fel s ezek a munkálatok már befejezésükhöz közelednek. Holnap a városházán végzik ezt a munkát s ez alkalomból felhívjuk a polgármester figyelmét arra, hogy a rendőrségnek nincs telefonja. A Percel-utcai Löwy-palotába helyezése óta a rendőrkapitányság elesett a telefontól s ha valamit telefonozni kellene, le kell küldeni a városházára. Viszont, ha a rendőrségnek jelentenek valamit, a városházáról fel kell szalasztani (ha ugyan szalad) mindenkor egy hírnököt. S még csak házi telefonnal sincs összekötve a városháza és a rendőrség s bizony ez sok idővesztegetést és kellemetlenséget okoz s órák hosszáig kell várni egy-egy rendőrt a torony alól, ha azt valahova a rendőrség el akarja küldeni!

— (Az egyházmegye gyásza.) A pécsi püspöki egyházmegye siklósi esperesi kerületének gyásza van: Modrosics Balázs, lipovai plébános, meghalt. Az elhunyt 62 éves volt s temetése tegnap történt meg általános részvét mellett Lipován.

— (A Zsolnay-szoborra) a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról VII. kimutatás: A VI. kimutatás összege 864 korona. Pécsvaradi ipartestület 10 kor., Barcsi ipartestület 5 kor., Emile Kegout: Maatschricht (Hollandia) 10 M. = 11 kor., 86 fill. Összesen 890 kor. 86 fill.

— (Foot-Ball Match a Tettyén.) A Pécsi Athletikai Klub és az eszéki Hrvatski Sokol igen érdekes foot-ball mérkőzést rendeztek tegnap délután félhat órakor a Tettyén, hol — alkalmasint a nagy hőség miatt — csak csekélyszámu közönség jelent meg. A mérkőzés a még akkor is tartó és a foot-ball játékra alkalmatlan melegség miatt esti hat órakor kezdődött és kevéssel nyolc óra előtt ért véget a pécsi atletikai klub játékosainak győzelmével, kik négy goolt, míg az eszéki Hrvatski Sokol játékosai három goolt csináltak. A Hrvatski Sokol csapatjában — mely kék-fehér dressben harcolt a győzelemért — mint tartalék Neiber és Kohn, mint kapuvéd Zsille, hátvédként Axelrand I. és Mihajlovits, fedezetekként Abrahamsohn, Kis, Magjarevic, mint csatárok Axelrad II., Sternberg, Grossz, Schvalm és Schwarz vettek részt. A Pécsi Athletikai Klub vörös fehér dresszes csapatjában részt vettek, csatárok: Jacóbi, Móder, Lauber, Hechtl, Kaiser, fedezetek: Visnya I., Schwarz, Zsabokrszky II., hátvédek: Poszek, Zsabokrszky I., kapuvéd: Hainess, tartalék: Visnya II., Paunz. Az érdekes mérkőzés közben gyakran telhangzott, a bár csekély számu, de lelkes közönség buzditó, zajos tapsa. A mérkőzés után esti 9 órakor társasvacsorára gyűltek egybe a foot-ball csapatok a Bedő-féle szecessziós sörödében.

— (Kaposvári katonák Pécsen.)

A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred Kaposvárott állomaszó első zászlóalja július hó huszonhetedikén indul Kaposvárról Ibfára, hol táborig póstaszolgálatokat tartanak, s huszonnyolcadikán reggel Ibfáról Pécsre érkeznek, hol az ezrednek Pécsen állomaszó zászlóaljaival találkozáva részt vesznek az ötvenkettesek ezredgyakorlataiban.

— (Gyár-utca 8. szám.) Senki sem fog megütközni azon, hogy a gyár-utca 8. szám alatt s így az egész gyár-utcában még mindig kísért a nagy sajtuszag, ugyanezért, hogy mikor tegnap este néhány jökédvű legény ment el a nevezett ház előtt s azt akarták énekelni — mert nótaszóval mentek végig azon az utcán — hogy „Sajt az átok“, áthatva és átjárva az átható büztől, meglepő egyöntetűséggel s könnyen magyarázható s megérthető nyelvbottlással úgy énekeltek azt a nótát, hogy „Sajt az átok“ . . . stb. S igazuk vagyunk, mert az valóságos átka a gyár-utcának. Utóbbi időben nappal mégis igyekeztek nem kiengedni a büzt az utcára — a mi még az elfalazással is lehetetlen — s ime tegnap este háromnegyed tíz tájban sorban felnyitogatták a szuterén ablakait s a nappali büz tisztesen fokozódott. Regélik, hogy a főkapitány legutóbb annyit tett, hogy megtiltotta az utcai részét a szuterénnak nyitva tartani. Ugyan ezzel mi sincs elérve, mert a szag nemcsak egyenes irányban terjed — tetszik tudni — hanem még görbe vonalban is. Tehát — ha van is ilyenforma rendelete a főkapitánynak — ezzel csak port hintett a szomszédok szemébe, szólván: vakulj magyar! Ugy látszik, hogy a főkapitány ur nem tartja egészségtelennek azt a levegőt, sőt talán nagyon egészségesnek, mint a gyár-utca 8. szám, ez ellen nem lehet kifogásunk, legfeljebb annyi, hogy a főkapitány ur következetlen annyiban, hogy — mivel okvetlenül fel kell tételeznünk, hogy szereti egészségét — miért nem költözködik oda lakni, a szomszédok bizonyosan szívesen átadnák lakásaikat, a hol olyan nagyon egészséges a levegő, mint a gyár-utca

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodáhatásu laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársonylágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodáhatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratóriumában: BUDAPEST, VII. kerület, Mexikói-ut 88. szám.

8. szám alatt s kerületében. Egy óráig próbálja meg a főkapitány ur élvezni s rendelete talán másképen fog hangzani. Ha van is az a rendelet, melyről regélnék, a főkapitány ur mitsem ért el vele, mert a szag az udvaron keresztül kijut azért az utcára bőven s e mellett még a szomszédok udvarait kétszerte inkább megfertőzi. Mindebből az látszik — ha tényleg adott ily rendeletet a főkapitány ur e sajtúgyre vonatkozólag, hogy vagy nem akar segíteni e bajon, vagy nem tud. Kommentárt nem kell ehhez íznünk. Csodáljuk egyébként a szomszédok türelmét, vagy tán állandóan náthások? Miért nem emelnek ők maguk panaszt a főkapitányságon, hisz az ő szavukra bizonyára jobban megtenné a főkapitány, mint a mienkre, mert hát mi csak mindig *piszkáljuk* az embereket. Csodáljuk a gyár-utca 8. számot is, hogy nem dült még össze azonos éles megjegyzések s nagy jókívánatok terhe alatt, maga alá temetvén az odíozus sajtót, mely oly dögleletes bűznek terjesztője. Befejzhetjük pedig jelen mondani valókat Göre Gábor bíró ur szokott mondásával, hogy „*még lesz róla!*“

— **(Ha a rendőr magyarosít.)** A rendőrkapitánysághoz ma egy tanut idéztek meg. A tanu nevét egy rendőr jelentette be; annál inkább csodálkoztak hát a rendőrségen, mikor a tanut az egész városban hiába keresték. A rendőrkapitány felhívatta magához tehát az illető rendőrt és szólt neki:

— A maga Fülöp Jakabját nem találják sehol!

— Dehogyan nem kérem, hiszen a lakását is bejelentettem.

— Igen, de ott nem lakik Fülöp Jakab nevű egyén.

— Ott kell neki laknia, kérem, majd megnézem én. Hiszen nem is lakik ide messze . . .

Es a rendőr elsielt s csakhamar visszatért diadallal.

— Megtaláltam, kérem. Ott lakik biz ő, a hol jelentettem.

— A Fülöp Jakab . . . ?

— Az, kérem. *En csak magyarul irtam a nevét a jelentésemben; mert németül Jakobi Fülöpnek hívják!*

— **(A pécsi polgári kerékpáros egyesület házi versenye.)** Kedvező időben, poros országuton tikkasztó hőségben tartotta meg tegnap, vasárnap a pécsi polgári kerékpáros egyesület Pécs Szentlőrinc és Szentlőrinc Pécs között házi versenyét. Az indulás fél 5-kor a hadapród iskolától történt a közönség élénk érdeklődése mellett. Indultak heten, beérkezett elsőnek *Schneider István*, másodiknak *Konrad Gyula*, harmadiknak *Schützer Pál*. A díj kiosztás és tiszteletdíjak kiosztása este 8 órakor az egyleti helyiségben történt, a hol a klub tagok késő éjjelig banketteztek. Érdekes, hogy az első díj nyertese az egyleti rekordon 7 percet és 9 másodpercet javított, a mennyiben az utat 1 óra 17 perc alatt tette meg.

— **(Pénzhamisítóbanda.)** Egy végzetes véletlen jó fogáshoz juttatta ma a rendőrséget. Egy mohácsi ember levelet irt Harkányba *Décsi Józsefnek*, melyben ma reggelre találkára hívja Pécsre a címzettet, azt ajánlván egyben annak, hogy *száz forintért háromszázat fog neki adni* — magától értetődik, hogy hamis pénzben. A postás a a levélborítékon véletlenül a D betűt nyomta át a bélyegzővel s a harkányi levélhordó *Pécsi* kezeibe juttatta, rosszul olvasván a címzett nevét, a levelet. Ez átszolgáltatta a csendőrségnek a levelet s a csendőrség értesítette a pécsi rendőrséget a levélben szóvatott találkáról. Rendőrségünk pedig igen ügyesen a két Pécsre utazó egyént elfogta még mielőtt a csere megtörtént volna. Az egyiknél egy hat lövetű revolvert is találtak, melyért szintén felelnie kell. Egyébként ez ügyben, melyben valószínűleg egy egész banda szerepel, az

ügyészség megindította a legszélesebb körben a nyomozást.

— **(Kinevezések.)** Ifj. *Antal Pál*, bajai kir. járásbírói irnok, a bajai kir. járásbíróshoz segédtelekőnyvvezetővé kinevezett. — A földmivelésügyi miniszter *Pohl Béla* okleveles mérnököt — a pécsi kir. kulturmérnöki hivatalnak a Mohács-Kölkedi Ármentesítő és Belvízvezető Társulathoz kirendelt napidíjas mérnökét — kir. segédmérnökévé kinevezte.

— **(Nyolcvanéves gyilkos.)** Dunaszekcső község egy bérelt házban szegényházat tart fenn, melyben elszegényedett, elaggott, munkaképtelen községi lakosokat szokott elhelyezni. Ez idő szerint a többi közt a 81 éves *Király Ferenc* és egy 80 év körüli *Nemes Erzsébet* nevű vak hajadon is a szegényház lakói voltak. A két öreg nem igen tudott egymással megférni, sokat civakodott, kivált olyankor, midőn — a mi pedig gyakran megesett — sok pálinkát öntöttek a garatra. Így volt ez most is. A harmadik lakótárs, *Steiner Henrikné* éppen távol volt, hogy vizet hozzon a Dunáról, midőn ismét kitört köztük a civakodás. *Király* a szóvita hevében fölkapott egy darda alakú fokost és evvel addig ütötte agyba-főbe az öreg hajadont, mignem ez alétan a földre rogyott. A boldogtalan nő a szenvedett sérülések következtében mástól órára rá meghalt. Ha a 81 éves öreg ember által az öreg hajadonra mért ütések fiatal, ép egyént értek volna, talán nem okoztak volna súlyos bajt; de a nagy kora miatt elgyengült, beteges agg nőre nézve halált okoztak. *Király Ferencet* a csendőrség letartóztatta, s a mohácsi kir. járásbíróshoz kísérte, a hol a vizsgálat folyik.

— **(Uszkáló számlák.)** Hisz sok ember, talán a legtöbb szeretné és semmi esetre sem bánná, ha kifizetendő számlái örökre elusznának — nem rossz kívánság. Hanem az már kellemetlen dolog, hogy ha a behajtandó számlák usznak el örökre — pláne akkor, ha másnak a részére kell behajtani. Ilyenfajta eset történt ma reggel nyolc óra tájban a *Ferenciek-utcájában* levő *Obetkó* féle kereskedés előtt, melynek kirakatát egy cigarettézó cipészinas bámulta, kezében tartván vagy huszonöt darab számlát. Nagyon el volt merülve a kirakat szemlélésébe, mert egy erősebb szélroham kifujta kezéből a számlákat s néhányat bele vitt a vízfolyásba, hol természetesen eláztak, a többit meg tovább vitte az utcán. A megrémült cipészinas kapkodta ugyan a repülő s uszkáló számlákat, de csak jó piacra menő nénik segítségével tudta összeszedni azokat, mire nagy drukkolás közben folytatta utját.

— **(Elveszett pénztárca.)** *Bender Ádám*, lancsuki lakos, a napokban elvesztette pénztárcáját, melyben husz korona készpénzen kívül két járulat-lével s egyéb iratok voltak. A tárca elvesztését a lancsuki községi előjáróság közönségre tette s felkéri a becsületes megtalálót, hogy a tárcát bármely községi előjáróságnak adja át.

— **(Járvány a vidéken.)** Mint értesülünk, *Szabolcs* a napokban különösen a gyermekek között kiütött a torokgyík. E betegségnek járványos fajulását nagyban előmozdítja *Szabolcs* az, hogy az ott lakó bányászcsaládok oly közel laknak egymáshoz, hogy szinte egymás konyhájába látnak, ha ugyan nem laknak éppen együtt. S ezért a hatóság a már ugy is tekintélyes számú megbetegedések szaporodásának megállítására végett a legkörültekintőbb óvintézkedéseket tette meg.

— **(Huszáraink a Drávan.)** *Hangos*, recsegő trombitaszó zavarta fel ma kora hajnali álmukból a *Lakits* laktanya táján lakó embereket. Alig kapta el azonban az üde hajnali szellő a trombitaszó sikoltó stakkatóinak szakgatott hangjait, már a lovak éles acélpatkóinak csattogása hallatszott fel:

elmentek a mi deli huszáraink. A pécsi m. kir. 8-ik honvédszázados első osztálya — mint azt már megirtuk — ma reggel indult el *Eckensberger György* ezredes vezetés alatt, hogy holnap megtartsa *Dolni-Miholjác*nál a huszárak ma Szerdahelyig mennek, itt megpihennek s aztán a holnapi hajnali órákban folytatják utjokat *Dolni Miholjác*ig.

— **(Véres mulatság.)** A tegnapi vasárnap alkalmával két korcsmai mulatság is volt, melyen vér folyt. Az egyik a *Bäumler*-féle vendéglőben a *Nepomuk-utcán* játszódott le s itt a bányászok és fináncok vesztek össze. Mire a rendőrség megjelent, a fináncok már elhagyták a csatatér; egyiknek a kardja, egy másiknak meg a sapkája azonban ott maradt. *Gölöncsér Lajos*, bányász lett itt a csata sebesültje, kit karján és mellén szurtak meg. A *Pető*-csárdában folyt le a másik verekedés. Itt a bányászok maguk között vesztek össze; azonban a verekedők el is illantak, mire a rendőrök megjelentek. Pedig itt is folyt a vér és történtek sebesülések; de hát a tettesek és megsérültek egykép ludasok lévén a dologban, eddig még ki sem tett panaszt a rendőrségnél.

— **(A mezőőrök puskája.)** *Szebeny* község előjárósága a közelmúltban kérvényt intézett a vármegyéhez, melyben éjjeli és mezőőreit puskákkal kéri felszereltetni, mert — amit mi szívesen el is hiszünk — a mezőőröknek még saját egyéni biztonságuk megővésére sem elegendő az az oldalukon fityegő, rozsdamart és apáról fiura száló revolver. A vármegye véleményezés végett kiadta ez ügyet a pécsváradi főszolgabírónak, ki hivatkozva az 1894. évi XII. t.-c. és a mezőőrök szolgálati szabályzatának 4. § ára, elutasítandónak tartja a község kérelmét, mert abban a szabályzatban benne van, hogy községi és mezőőröknek csakis revolver dukál. Nos tehát, ha az van abban a szabályrendeletben, akkor nem a legjobban van, mert bizony oly embereknek, kik a közvagyion és közbiztonság őrei, nem elegendő egy rozsdás revolver, melynek talán az idő viszontagságai folytán már hordképessége sincs, eltekintve attól, hogy senki sem kezeskedik s nem is kezeskedhetik arról, hogy ezek az öreg revolverek szükség esetén nem tagadják-e meg a szolgálatot? Ily körülmények között ép oly védtelen a szolgálattevő ör revolverrel az oldalán, mint anélkül. Mig ellenben — ha régi szerkezetű is az a puská — puskával felszerelve sokkal inkább megfelelhetnek céluknak az örök. Mert első sorban egy fegyver mindig nagyobb hordképességgel bír, mint a revolver s így a menekülő gonoszszándéku emberek üldöztetésére jóval alkalmasabb, mint a revolver; másodsorban szerkezeté alkatrészeinek nagyobb volta könnyebbé teszi az állandó és feltétlenül szükséges tisztántartást. A mivel el lenne érve az is, hogy a mezőőrök bármely pillanatban oly védelmi, szükség esetén támadó fegyverrel lennének ellátva, melyre nehéz és nem kis mértékben veszedelmes hivatásuk teljesítése közben bizton számíthatnak. Azért jó lenne, ha a vármegye a főbírói előterjesztés dacára is engedélyezné a puskák beszerzését, mi végre nem kerül oly óriási költségbe, egyáltalán pedig jó volna már általánosan puskákkal felszerelni a különböző községi öröket.

— **(Huszárok győzelme.)** Mint értesülünk, a szegedi m. kir. honvédszázados ezred a napokban Bihar Diószegen keretgyakorlatokat tartott, melyek után lovensenyt rendeztek az ottani urlovasok a huszártiszték tiszteletére. A négy futamból álló verseny három futamának nyertesei huszártisztek voltak. Bennünket csupán annyiból érdekel a dolog, hogy a nyertes huszártisztek között ott volt a Pécsről elszármazott s itt nem csekély közkedveltségnek örvendett *Jeszenszky József* huszárhadnagy, ki két futam nyertese lett.

— **(Családi ügy.)** Tegnap este kilenc óra tájban a szigetországnak a Krajcár-kaszárnyán túli részén egy házban nagy verekedés volt. Két család veszett össze, s az asszonyok miatt a férfiak egymást fojtogatták. Az utca pedig tele volt néppel; de bár jajgatás, sikolytás, hörgés és titesek zaja hallatszott ki a házból, segítségért ki sem ment. Végre egy arajjáró úr odaszólt egy mellénykötényes embernek, ki a kapuban pipázott a legnagyobb hidegvérrel:

— Mért nem mennek rendőrért?

— Rendőrért? kérdezte az s még csak ki sem vette a fogai közül a pipát. Minek ide rendőr? Ez családi ügy, a mihez a rendőrségnek és a hatóságnak semmi köze. Mindenki tehet a családi ügyében, a mit akar. Ide bizony rendőrnök be sem szabad menni. Majd kibékülnek úgy, ahogy összeveszték; mert ez családi ügy!

És a »családi ügy« csakugyan rendőr nélkül ért véget. Bár az is igaz, hogy csak akkor, mikor már a két ember és két asszony egymást véresre verte s a győztes felek a legyőzötteket a lakásból — kidobták.

— **(Megharapta a kutya.)** Ma délelőtt a pécsváradi országút 8. számú házában az első számú vasuti bakter kutyája összemarta Schedik István tizenkétéves vándorkintornásfiút. A gyermek sérülései oly súlyosak, hogy ápolás végett a kórházba kellett szállítani. A harapós ebet megfigyelés végett kivitték a gyepmesteri telepre. — Ugyancsak ma délelőtt özv. Tarnócy Józsefné kutyája megharapta a kis két éves Matos Annát a jobb könyökén. Sérülése könnyű lévén, otthon ápolják. A kutyát szintén kiszállították a gyepmesteri telepre.

— **(Meggzúnt veszettség.)** Szűr községben — mint azt annak idején meg is irtuk — huzamosabb időn keresztül veszett kutyák garázdálkodtak, minek következtében a község összes kutyáira elrendelték a negyvennapos zárlatot. A zárlat határideje most lejárt s a község előljárósága hirdetmény útján tudatta a kutyatartó gazdákkal a zárlat megszűntét.

T a n u g y .

(Pályázat a Teréziánumban. A bécsi Teréziánumban megüresedett egy magyar prefektusi (nevelői) állás, a melyet szeptember közepén töltenek be pályázat útján. A pályázóknak jól kell tudniok magyarul, németül, azonkívül olyan pedagógiai képesítést kell kimutatniok, a melyet akár egy magyar, akár egy osztrák középiskolai tanártól megkívánunk. Csakis nőtlen ember pályázhat. A kérvényt augusztus 10-éig a Teréziánum igazgatóságához kell benyújtani.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Kapitány János szakácsi lakos gondnokság alá lett helyezve. A szegvárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Frenzl Ferenc paksi lakos mint elmebeteg, szintén gondnokság alá helyeztetett.

Közgazdaság.

□ Gazdasági tudósítás. Pécsváradon és környékén a repcét elcsépeltek, meglehetősen jó eredmények mellett. A buza, rozs és árpa aratása folyamatosan van, az időjárás is igen kedvező a munkálatokra. Az átlagos hozamokat gazdakörökben jó közepesnek mondják, próbacéplések szerint remélnék ugyanis buzából 7—8, rozsából 7—8 és árpából 5—6

mmázsa terméshezadékat. A répapélék nagyon szépek, valamint a burjonya is igen jó termést helyez kilátásba. A szarvasmarha ára emelkedik, egy pár igazából 700—800 korona.

□ Milyen lesz a komlótermés? A magyarországi komlótermés következőnek ígérkezik: Az erdélyi részekben a legnagyobb termőterületen általában jól fejlődött a komló. Erős a növése, sok oldalhajtásokkal bír, a korai már virít, a későbbi is bimbózik helyenkint. Kevés helyről jelentenek gyenge fejlődést a tavaszi rossz időjárás miatt; helyenkint esőre volna szükség. Kártételek nem igen voltak, pár termelő a bolha fellépéséről panaszkodik, másoknál a penész lépett fel s egy esetben a jégvihar verte tönkre a komlót. Nagybárákat holdankint 410 kgr. termést remélnének, de más helyen 5—6 qt, sőt egy két helyen 8—10 qt, várnak, azonban a kertekben pedig, a hol valami baj volt. 2—2.5 q. a reménység. Az allódi s bánási komlótertek növényzete szintén jól fejlődött egy két hely kivételével, a hol a hideg tavasz a fejlődést hátráltatta. Állati vagy növényi kártételek nem igen voltak, de a múlt heti vihar helyenkint 15—25 százalék kárt tett, sőt egy termelőnek Torontálban szárítója tetejét is elhordta. A korai már javában virít. Holdankint 3.5 q. termést remélnék, egy helyen 6—7 qt. várnak. A Dunántulon már javában virít a komló, sőt egy hét mulva a korai szedése is megindul. Itt sincs semmi baj, a vihar egy-két kisebb kártételén kívül, 3—4 q. termés a reménységük. Az ország egyéb komlótertekében (Felsőld stb.) a jókori kertek virítanak, oldalhajtások bőven vannak, kártétel nincs; általában 400 kgl. termést várnak. Összevetve a fennebbi adatokat, ez évben jó, közepes termést remélhetünk!

Séta a világ körül.

Pécs, július hó 23.

— **Kinai temetés.** Londonnak volt része ebben a szenzációban múlt év februáriusában. Meghalt lady Lo, a londoni kinai követnek felesége és kinai módon bucsuztatták el. Mindenekelőtt 27 gyönyörűnél gyönyörűbb ruhába bujtatták a holttestet, majd pedig egy nagy szekrényfelébe helyezték el azt a rhodusi kolosszussá megnőtt szoknya-tengert, a mely mellett árnyékba szorul a mi palotai azonyaink szoknya-zuhataga is. A szekrényfelét azután valami cinkből való koporsófelébe zárták el. Ezt pedig egy japáni hajón szállították Kinába. Aranyos betűkkel volt kivésve a cinkkoporsóra, hogy az elhunyt kedveltje volt a Csing-dinasztia nagy császárnéjának, a ki első udvari hölgyévé is tette meg lady Lot, a Vaj-család sarját. Egy ormótlannagy tehér kakas is ékesítette ezenfelül a koporsót.

— **Li-Hung-Csang felesége.** Az európai hírű alkirály feleségéről, Li marquise-ről az a hír járja, hogy hazája legszebb, legokosabb és legműveltebb nője. A kora . . . az meglehet 50—60 év — kinai nőkről az illet senki sem tudhatja biztosan, de külsejéről, megjelenéséből 35 évesnek is alig hinné az ember. A tolettjei messze földön híresek és mindenütt bámulatát kelti fel az igaz honfitársaknak. Ruháinak száma mintegy háromezer, de sokan négyezerre becsülik. Drága, megfizethetetlen prémekkel ékes ruháinak száma feltűnül az ötszázat. Hajviselete is világsoda. ötven féle frizurában szokott megjelenni, persze egyazon időben csupán egyben-egyben.

— **A mahlowi csodadoktor.** Egy német közmondás azt tartja, hogy a butaság ellen az istenek is hiába harcolnak. E szavak igazságát bizonyítja a következő eset, mely Németország Mahlow nevű városkájában játszódott le. Él ott egy furcsa ember, a kit a lakosok csodadoktornak tar-

tanak. Magas, vékony, csontos ember, az intelligencia nyoma nélkül, de ravasz és alattomos kifejezéssel. Meglátszik rajta, hogy tud a klienseivel beszélni. És minő kurákat alkalmaz! Furcsaságukat csak azok butasága mulja felül, a kik magukat azoknak alávetik és pénzüket rájuk pazarolják. A sok »csalhatatlan« gyógy mód közül lássunk csak egyet! Egy kerékpáros utközben, a midőn kerékpárját igazította, megsértette az ujját. Bemegy a vendéglőbe, hol a csodadoktor lakik és ennek segélyéhez folyamodik. A csodadoktor — és ez dicseretere legyen mondva — legelőször is kimossa a sebet s aztán gondosan beköti azt. Eddig jól megy a dolog, de most következik a »csoda«. A csodadoktor titokzatos arccal érthetetlen szavakat mormog, kezével-lábbal sajátságos taglejtéseket tesz, hogy a titkos erőt, a »rokonszenvet« segítségül hívja. A midőn ebből elég volt, a csodadoktor sajátkezüleg szétszedi a bővös kerékpárt és a láncot csodairral keni be. És az ilyen gyógyításokkal a csodaorvos szép keresetre tett szert! Fogfájás ellen kecskeszörst használ csalhatatlan orvosság gyanánt és oly sok fogbajos ember jelentkezik nála, hogy ma-holnap felveszik a kecskék árát. Ilyen közepkori butaságok színhelye a Berlinton néhány kilométernyire fekvő Mahlow városka és aztán higgyen az ember az emberiség tökéletesedésében!

— **Értékes burnótszelencék.**

Londonban nemrég érverésre került egy értékes mügyütemény, a melyben különösen a régi burnótszelencék keltettek nagy feltűnést. Egy nyolcszegletes XVI. Lajos korabeli doboz, melynek fedelén áldozó nymphákat ábrázoló emailkép van 1680 márkáért keltek el. Egy hosszas alakú, aranyból készült, gyöngyházzal és gyémánttal kirakott doboznak az ára volt 1073 marka, míg egy kisebb, gyöngyház fedelű drágakövel diszitett szelencéért 1050 márkát adtak. 3100 márkáért kelt el egy XV. Lajos korabeli aranylánc, melybe mithologiai események voltak cizellálva és két, heliotropból és barna achából készült bonbonniére. Egy XVI. Lajos korabeli arany szelence, melynek födele reliefekben volt cizellálva s az emailen Demaylli kézi festése volt, 4200 márkán kelt el.

TÁVIRATOK.

— **A szerb király házassága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sándor szerb király egy proklamációban hirül adja a szerb népnek, hogy tegnap eljegyezte Draga Masin asszonyt, Natália volt udvarhölgyét. A menyasszony özvegy és a Lunjevicak ősi vojvoda nemzetségéből származik. Atyja annak idején előkelő politikai szerepet játszott. Sándor király proklamációja ekként hangzik: „A szerb néphez! Mivel tudom, hogy népem már régóta óhajtja házasságomat, elhatároztam, hogy népemnek ezt a kívánságát teljesítem, mert kötelességemnek tartom, hogy ama nép számára, a mely elődeim iránt ép úgy, mint irántam is anyyi fényes tanujelét adta szeretetének és ragaszkodásának, evvel az aktussal dinasztiajának állandóságát biztosítsa a jövőre nézve. Népem iránt eme kötelességem annál örömebb teljesítem, minthogy életemnek e fontos lépésével egyuttal érzelmeknek engedelmekedem, midőn oly nőt választok, kivel a béke, boldogság és megelégedés fog beköltözni hajlékomba. Szerbia állam életének rövid ideje alatt igen sok rázkódtatást élt át és számos nehéz küzdelmen ment keresztül. Csak a legutóbbi időben

kezdett magához térni és bizom Istenben, nemsokára helyre fog állani, ha állandóan abban az irányban fejlődik, a melyen ama nap óta haladt, mikor népem felhívásomat követve egyesült és testvériesen egybeforr. Igyekezni fogok hogy népemnek továbbra is boldog, békés házas életem által példát adjak. Dinasztiaink a népből származott és e tényben van büszkesége, hatalma.

A szerb nép, a mely a legsúlyosabb viszonyok között saját erejéből nemzeti államot tudott alakítani, megszilárdítani és megnagyobbítani, ez a nép joggal követelhet tiszteletet mindenkitől. Ezért azt hiszem, igazam van, midőn e népből választok magamnak élettársat, a ki megalapítsa boldogságomat. Ez jogom annál is inkább, mert ma az államok uralkodóinak politikáját nem a rokonsági viszony irányítja, hanem a népek érdekei. Meg vagyok győződve, hogy drága népemnek első sorban az az óhaja, hogy királyát boldognak és elégedettnek lássa és hogy királynéja mindig hű és őszinte társnője legyen királyi férjének. Nagy Milos hű neje, Ljubica fejedelemnőnek a neve, a ki a népből származott és mégis méltó első fejedelemnője volt Szerbiának, mindenkor a mai Szerbia halhatatlan megalkotójának neve mellett fog ragyogni. Ezért tehát nagy szerencsereám és népemre nézve, hogy ebből a népből merithetem Szerbia és hazám erejét. Boldognak érzem magam, hogy azt a nőt választottam, a ki méltó, hogy Szerbia királynéja legyen. Ezennel tudtul adom, hogy Draga asszonynyal ma eljegyeztem magam és Isten segédelmével, erős akarral fogok dolgozni hazám megerősítésén és boldogításán.

Sándor király eljegyzésének hírére Milán király következő sürgönyt küldötte fiának: *„Mint atya sajnálom e lépést, a melyet tettél. Mint tényleges hadtestparancsnok visszalépek.”*

Sándor király, midőn skupstina elnöke nem akart válaszolni arra a kérdésére, hogy mit szól a közvélemény a tervbe vett házasságához, kijelentette, hogy *„akár helyeslik, akár nem, én szeretem ezt az asszonyt, őt választottam nőmül és minden körülmények között feleségül veszem.”*

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A santungi német konzul jelenti folyó hó 21-ről, hogy az összes német misszionáriusok az ország belsejéből oda érkeztek s biztonságban vannak.

A Reutter-ügynökség jelenti Washingtonból folyó hó 22-ről, hogy nem felel meg a valóságnak az a keresztelés, mintha a Bonaventura angol cirkáló hajó elhagyta volna Wusungot, hogy az „Amping“ gőzöst, melyen Li-Hung-Csang utazik, felügyelet alá vegye.

Londonból jelentik, hogy a koreai kormány folytatja a csapatoknak a határra való küldését, hogy megakadályozzák a khinaiak benyomulását a határon.

Az orosz cászár tegnapi kelettel ukázt intézett a hadügyminiszteréhez, melyben *elrendeli a hadállapotot Szibéria, Turkesztán és Semirjecsuszk katonai kerületeire nézve, a kormányzó szenátushoz intézett*

másik ukázt elrendeli, hogy a *nevezett kerületek összes tartalékosait behívják.*

Alexejev ellentengernagy jelenti Csifuból e hó 20-ról: *A szövetséges hadak Tiencsint két napi ellentállás után bevették és 50 ágyut zsákmányul ejtettek.*

Mária Terézia hadihajónk Singaporeból ma Hongkongba indul.

— **A szerb kormányválság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb kormány lemondását több órán át tartó izgatott minisztertanácsban határozták el, A király kabinettitkára szintén lemondott.

— **Hajóösszeütközés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belfast mellett a nagy köd miatt két, kirándulókkel telt gőzös összeütközött. Mindkét gőzös súlyosan megsérült; *öt ember életét veszítette és vagy ötven megsebesült.*

— **A vadházasság vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagybecskerekén Bacsilla János 53 éves dolovai tanító egy éve el közös háztartásban Petrov Pazarkevéval egy férjes asszonynyal. Bacsilla, ki előbb román plébános, majd községi jegyző volt, féltékenykedett az asszonyra. Ezért tegnap haláltékon lötte őt és utána öngyilkosságot követett el. Mindketten haldokolnak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér. *)

Nyilatkozat.

A „Pécsi Figyelő“ ez évi július hó 21-iki számában nyilatkozat jelent meg, mely azonban aláírva nincs s hogy ki tette közzé, csupán az alatta kiadott s Majorossy Viktor m. k. honvéd-huszártőhadnagy ur és Horkai Elemér

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

15561. sz.

alisp. 1900.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A törvényhatósági közutakon fenálló mütárgyaknak folyó évben szükséges helyreállítási munkálataira nézve és pedig:

1. A mohácsi-pécsváradi-hegyhádi járásokban 5213 kor. 08 fill.
- 2., a baranyavári-siklósi járásokban 3674 kor. 57 fillér előirányzati költség mellett 1900. évi augusztus hó 7-én d. e. 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt ajánlatok útján

versenytárgyalást

tartok.

Felhivom vállalkozni óhajtókat, hogy fenti 1. és 2. alatti munkálatokra vonatkozó ajánlataikat külön-külön egy koronás bélyeggel ellátva, az árendeményt, esetleg árfelemelést százalékokban betűkkel és számokkal kiírva, az előirányzott költségösszegek után számított 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve legkésőbb a versenytárgyalás kezdetéig Koszits Kamill vármegeyi főjegyzőnél (szék, I. emelet) adják be.

A helyreállítási munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek a kir. állam-építészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órákban betekinthetők.

Pécsett, 1900. évi július hó 21.

Tormay Károly s. k.

Baranyavármegye alispánja.

hirlapíró ur által aláírott levél címzéséből sejtethető.

A levél Szabényi Simon megyei arvaszéki kiadó urnak szól; valószínű tehát, hogy a nyilatkozatot ő tette közzé. Hogy mi szükség volt erre, nem tudom. A kiadó ur bizonyosan azt hitte, hogy a fegyelmi eljárás tárgyát képező ügyeket lovagias uton is lehet rendezni, ha nem is az illetékes fórum, legalább a t. c. olvasóközönség előtt. Most az egyszer tévedett.

A lovagias kiadó ur, aki erről az új oldaláról még nem mutatkozott be s nehogy olyan félreértések támadhassanak az ő hősiességéből, mintha én gyáván viseltem volna vele szemben magamat, noha a hősködés nem kenyerem; az igazság kedvéért ki kell jelentenem, hogy a fölmerült ügyet lovagias utra terelni — legnagyobb sajnálatomra — nem lehetett, mert hát ez véletlenül Szabényi Simon ur fegyelmi ügyét képezi.

Az én magatartásomra nézve az alábbi levél szolgál magyarázatul:

Tekintetes Decleva Ferenc urnak

Pécsett.

Az általam és segédársam által kiállított, de tudtomon kívül a Pécsi Figyelő 165. számának nyilt-tér rovatában megjelent Szabényi Simon urnak levelünk kiegészítésül közlöm önnek, hogy folyó évi július hó 19-én, d. u. 1/2-kor tekintetességem nálam saját lakásom a következőket mondotta: „Az alispán ur megbizásából, a megyei főjegyző ur kijelentette, hogy az alispán ur oly ügyet, mely hivatalos eljárás tárgyát képezi s mely ügy fegyelmi uton intézendő el s melyben a vizsgálat folyik, lovagias térre vinni nem enged, — minél fogva nincs azon helyzetben, hogy segedeit megnevezze.”

Ezen nyilatkozata azért maradt ki Szabényi Simon urhoz írt levelünkben, miután azt lakásom nem segédársam jelenlétében tette.

* Tisztelettel

Majorossy s. k. főhadnagy.

Ugy gondolom, most már tisztában van a t. c. olvasó közönség Szabényi Simon ur lovagias ügyével, melynek elintézése nem annyira a nagyközönség, mint inkább — a fegyelmi választmány elé tartozik.

Pécsett, 1900. évi július hó 23-án.

Decleva Ferenc.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtat-
nak a kiadóhivatalban és az
elárúsító helyeken.

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

*

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

*

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

*

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

*

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

*

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

*

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

*

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

*

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

*

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

*

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

*

Legszebb névjegyek, meg-
hívók és egyéb nyomtat-
ványok Taizs József könyv-
nyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írászerkek* és *pa-
pirok* nagy választékban raktáron
tartatnak.

Az Ágoston-téren egy bu-
torozott szoba azonnal kiadó.
Cím a kiadóhivatalban.

Friss francia barack kap-
ható: *Kindl Ferenc* skóki
szőlőjében.

Nagy könyves-almárium,
megvételre kerestetik. Ajánla-
tok a kiadóhivatalba intézendők.

Vasalt boltajtó, használt, 15
frtért eladó. Cím megtudható
a kiadóhivatalban.

Bármely perctől kezdve
kiadó az Árpád-utca 31. sz.
alatt egy földszintes, egy szoba-
konyhából álló utcza lakás.

Meyer-Lexikon, II-ik kia-
dás, 20 kötet, teljesen jó ál-
lapotban, jutányosan eladó. —
Cím a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák
— gázvilágítás bevezetése
miatt — olcsó áron eladók.
Cím a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi ala-
kuak, olcsó áron eladók. Ér-
deklődők forduljanak a kiadó-
hivatalhoz.

HIRDETMÉNY.

Vb. **Zsivánovits Károly** pécsi vegyeskereskedő csődügyében megalakult csődválasztmány határozata folytán ezennel közhírré teszem, miszerint a tömeghez tartozó és a csődleltárban 1—535, 543—643, 666—680, 682—702, 737—738 és 771—815 tétel számok alatt felvett, összesen 4333 kor. 24 fillérre becsült

fűszer-, festék- és vasárak, ugy nagymennyiségű üres ecetes hordókból, nemkülönben egy Wertheim-féle pénz- és egy jégszekrényből álló ingóságok zárt ajánlati tárgyalás útján, készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Felhivom ennél fogva a venni szándékozókot, miszerint zárt ajánlatukat, a fent kitett becsérték 10%-a, vagyis 433 kor. 32 fill. bánatpénz bemellékelése mellett **Dr. Kauffer Jenő** ügyvéd, csődválasztmányi elnök urnál (Percel-utca 15. szám alatt)

f. évi július hó 26. napjának déli 12 órájáig

nyujsák be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlati uton eladás alá kerülő fenti ingóságok leltára nálam (Percel-utca 21. sz. a.) bármikor betekinthező, míg maguk a tárgyak **f. évi július hó 24-én délután 3—5 óráig a helyszínén,** szigeti országút 68. szám alatt, közbenjöttem mellet megtekinthetők.

A választmány fentartja magának a jogot a beérkező ajánlatok közül szabadon választani, esetleg azokat mind visszautasítani.

Kinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles a tárgyakat az értesítés vételétől számított **48 óra alatt átvenni s a vételért nálam készpénzben azonnal lefizetni,** ellenesetben bánatpénzét elveszti s a fent elősorolt ingók kárára és veszélyére új eladásra bocsájtatnak.

A beérkezett ajánlatok felett alulírott nál **f. évi július hó 26-án d. u. 2 órakor** összeült csődválasztmány fog határozni, mely után azoknak, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze visszaadatik.

A választmány sem a leltár helyessége, sem pedig az áruk mennyisége és minőségeért semminemű felelősséget nem vállal.

A bélyeg- és jogilleték vevő által viselendő.

Pécsett, 1900. évi július hó 16-án.

Dr. Szekrényessy Ferencz,
ügyvéd,

mint vb. Zsivánovits Károly csődtömegének
gondnoka.